

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Liberci rozhodl v hlavním líčení konaném dne 18.5.2016
samosoudcem Mgr.Richardem Skýbou, t a k t o :

obžalovaný

██

nar. ██████████ v Liberci, t.č. ve vazbě ve Vazební věznici v Liberci,

j e v i n e n, ž e

dne 17.3.2016 v 18,52 hodin z přesně nezjištěného místa telefonicky z čísla 774 5 █████ 569 kontaktoval poškozeného ██████████ nar. ██████████, který nejprve hovor nepřijal, a když následně poškozený ze svého telefonu č.720384752 dne 17.3.2016 v 19,22 hodin volal zpět, obžalovaný mu sdělil, že „za něj seděl šest let, že zítra přijede do Liberce a ať se těší na rodeo, co se bude dít“, čímž v poškozeném vzbudil důvodnou obavu a jeho zdraví a zdraví jeho rodiny, neboť jím byl v minulosti fyzicky napaden, kdy při tomto napadení mu obžalovaný způsobil mimo jiné těžký otřes mozku, pohmoždění měkkých tkání hlavy, tržnou ránu na levém obočí, rozhraní spánkové, temenní a týlní krajiny a oděrku levého ramene s nutností hospitalizace na traumatologickém oddělení Krajské nemocnice Liberec a léčení po dobu dvou až tří týdnů, za což byl pro zločin

těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Liberci č.j. 6 T 228/2010-213 ze dne 16.12.2010, k trestu odnětí svobody v trvání šesti let a dne 17.3.2016 v 18,00 hodin byl obžalovaný propuštěn na svobodu,

t e d y

jinému vyhrožoval usmrcením nebo těžkou újmou na zdraví takovým způsobem, že to mohlo vzbudit důvodnou obavu a čin spáchal na svědkovi,

t í m s p á c h a l

přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst.1, 2 písm. d) tr.zákoníku,

a z a t o s e o d s u z u j e

podle § 353 odst.2 tr.zákoníku k trestu v trvání **1 (jednoho) roku.**

Podle § 56 odst.2 písm. c) tr.zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

O d ů v o d n ě n í :

Při úvaze o druhu a výši trestu zhodnotil soud ve prospěch obžalovaného neshledal ničeho. Přitěžující okolností je spáchání vzápětí po výkonu trestu, který na něj neměl jakýkoli výchovný efekt. V minulosti byl trestán za různou trestnou činnost násilné a majetkové povahy. Podle soudu je za daného stavu je naprosto nezbytné sledovat ukládaným trestem represivní působení, kdy bude chráněna společnost a obžalovanému zabráněno v páčení trestné činnosti v souladu s ust. §§ 38 odst. 1 a 39 odst. 1 tr. zákoníku. Soud dospěl k závěru, že k naplnění účelu trestu nelze použít jiný trest než trest odnětí svobody uložený nepodmíněně. Trest byl obžalovanému uložen v první třetině zákonné sazby podle § 353 odst. 1, 2 tr. zákoníku v trvání jednoho roku odnětí svobody, což podle soudu odpovídá společenské škodlivosti spáchaného trestného činu a výrazně narušené osobnosti obžalovaného. Pro výkon trestu byl obžalovaný zařazen podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku do věznice s ostrahou, protože již v minulosti byl ve výkonu trestu a důvody pro zařazení do mírnějšího režimu výkonu trestu soud neshledal.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Liberci písemně, čtyřmo. V téže lhůtě nebo

ve lhůtě dodatečně stanovené předsedou senátu musí být odvolání písemně odůvodněno. Z odůvodnění musí být patrné, proti kterému výroku odvolání směřuje a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka Liberec. Státní zástupce může rozsudek napadnout ve všech výrocích a je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obviněného. Obžalovaný může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pak pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

V Liberci dne 17.5.2016

Za správnost vyhotovení:
Kateřina Hujerová

Mgr. Richard Skýba v.r.
samosoudce

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 24. června 2016 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Františka Boštíka a soudců Mgr. Gabriely Pudilové a Mgr. Lukáše Korpase *ve věci obžalovaného* [redacted] *nar.* [redacted] *o odvolání obžalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Liberci ze dne 18.5.2016, č.j. 6 T 78/2016-101, t a k t o:*

Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 tr. řádu se napadený rozsudek z r u š u j e ve výroku o trestu a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se rozhoduje tak, že se obžalovaný [redacted] *nar.* [redacted] *o d s u z u j e :*

Podle § 353 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání osmi /8/ měsíců.

Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku se pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do věznice s ostrahou.

Jinak zůstává napadený rozsudek n e z m ě n ě n .

O d ů v o d n ě n í:

Krajský soud ve věci velice pečlivě vážil, zda soud prvního stupně uložil obžalovanému účelný a přiměřený trest. Krajský soud tak ve věci znovu zhodnotil všechny podstatné skutečnosti pro ukládání trestu, jak je vymezují ustanovení § 38 tr. zákoníku a § 39 tr. zákoníku, tedy závažnost a povahu stíhané trestné činnosti, postoj obžalovaného k závadovému jednání, osobní poměry obžalovaného, jeho dosavadní způsob života a možnosti jeho nápravy, a dospěl k závěru, že soudem prvního stupně uložený trest nezohledňuje veškeré rozhodné skutečnosti. Za přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 2 tr. zákoníku může soud jeho pachateli uložit trest odnětí svobody až na 3 léta. Obžalovanému ve věci nepolehčovala žádná skutečnost, naopak mu přitěžovalo, že již byl v minulosti pro trestný čin odsouzen. Společenská škodlivost jednání obžalovaného pak byla ve věci snižována tím, že k telefonátu došlo náhodně, neboť v řízení nebylo prokázáno, že by obžalovaný volal na předmětné telefonní číslo s vědomím, že jej užívá právě poškozený. Obžalovaný své jednání neopakoval, ač do doby zadržení mohl, a

obsah jeho výhrůžky nebyl tak závažný jako v minulosti. Na druhou stranu byla společenská škodlivost jednání obžalovaného zvyšována skutečností, že se jednání dopustil na osobě, kterou již v minulosti fyzicky napadl, a to bezprostředně po výstupu z výkonu trestu odnětí svobody. Obžalovaný je osobou, která má v sice v rejstříku trestů 9 záznamů, ovšem přihlížet lze stran individualizace trestu toliko k poslednímu odsouzení, neboť u zbylých se z důvodu výkonu alternativního trestu či amnestie Presidenta ČR na obžalovaného hledí, jako by nebyl trestán. Obžalovaný tak byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Liberci ze dne 16.12.2010, č.j. 6 T 228/2010-213, k úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 6 let, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Obžalovaný tento trest vykonal dne 17.3.2016. Přesto se hned téhož dne dopustil další trestné činnosti, a to násilného charakteru, tedy druhově shodné trestné činnosti pro níž byl odsouzen výše uvedeným rozsudkem. Z uvedeného plyne, že obžalovaný si nevzal z dřívějšího odsouzení dostatečného ponaučení, že na jeho straně nedošlo k dostatečné změně hodnotového systému a způsobu života, tudíž soud prvního stupně zcela správně ve věci dospěl k závěru, že účelu trestu může být u osoby obžalovaného dosaženo toliko přímým výkonem trestu odnětí svobody. Na základě skutečností snižujících společenskou škodlivost jednání obžalovaného však krajský soud zasáhl toliko do výměry trestu uloženého soudem prvního stupně, kdy za přiměřené okolnostem případu považoval trest odnětí svobody uložit v první čtvrtině zákonné trestní sazby, a to ve výměře 8 měsíců.

Proti zařazení obžalovaného k výkonu trestu odnětí svobody do věznice s ostrahou neměl krajský soud žádných výhrad, neboť na straně obžalovaného byla naplněna zákonná kritéria pro jeho zařazení do věznice s ostrahou v intencích ustanovení § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, kdy ani krajský soud neshledal žádných mimořádných skutečností pro využití moderačního ustanovení § 56 odst. 3 tr. zákoníku.

Za dané situace krajský soud k odvolání obžalovaného napadený rozsudek soudu prvního stupně zrušil a změnil toliko ve výměře ukládaného trestu odnětí svobody. Ve zbytku zůstal napadený rozsudek nezměněn.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí může obžalovaný a nejvyšší státní zástupce podat dovolání, a to do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí.

Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodl v prvním stupni a o dovolání rozhoduje Nejvyšší soud České republiky.

Dovolání lze podat jen z důvodů uvedených v § 265b odst. 1 tr. řádu a dovolání není přípustné proti důvodům rozhodnutí.

Obžalovaný může podat dovolání pouze prostřednictvím svého obhájce, podání obžalovaného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu a odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného.

Rozsah, v němž je dovolání napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu lhůty k podání dovolání.

V Liberci dne 24. června 2016

Mgr. František Bošík, v. r.
předseda senátu

Zpracoval:
Mgr. Lukáš Korpas
soudce

Za správnost vyhotovení:
Martina Andraši

